

højtærede Justitsminister er i alt Fald ikke den eneste parlamentarisk mulige Justitsminister for Tiden.

Jeg tror, det vilde styrke Ministeriet i høj Grad, om det skiftede Justitsminister. I og for sig, hvis jeg skulde se paa Sagen rent snævert partimæssigt, rent partiegoistisk, saa kunde jeg ikke ønske mig noget bedre, end at Ministeriet vilde fortsætte sin Fart og sin nuværende Kurs med dette Lig i Lasten. Det kunde jeg jo ikke have noget imod. Jeg tror, det vil gaa Ministeriet galt, jeg tror, det vil kompromittere Ministeriet og ødelægge Ministeriets Politik, at det har denne Justitsminister, og rent snævert partimæssigt set kunde jeg ikke have noget derimod. Men der er ogsaa noget andet end den rent snævre partimæssige Interesse, der er Hensynet til Demokratiet almindelige Udvikling her i Landet. Jeg tror ganske sikkert, at Socialismen, som jeg sagde til den højtærede Finansminister, maa komme Haand i Haand med den demokratiske Udvikling, og vi ere interesserede i den demokratiske Udvikling og i Udviklingen af sund offentlig Moral, særlig ogsaa paa Aktievæsenets Omraade. Som Repræsentanter for Arbejderne ere vi interesserede i, at den Slags Svindelforetagender, som ere blevne blotstillede under denne Forhandling, ikke kunne eksistere, at der i alt Fald gennem Lovgivningen og gennem en sund offentlig Administration og gennem Pressens fri Kritik, gennem Offentlighedens fri Undersøgelse gives saa mange Garantier, som det overhovedet er muligt under den nuværende Samfundsordning, for, at den Slags Ting ikke kunne finde Sted; for selve Arbejderklassen lider i højeste Grad derunder. Derfor ere vi interesserede i, at denne Regering skifter Justitsminister. Og skulde det ske, at det i Løbet af Vinteren vilde forme sig saadan, at en Kamp for de store demokratiske Mærkesager med det andet Ting blev nødvendig — det kunde forme sig saadan, hvis Ministeriet ikke vil vige længere fra den almindelige Valgret, end det har gjort, og Landstinget ikke vil acceptere dets Tilbud —, saa have vi dets Ord for, at Venstre falder tilbage paa det oprindelige rene og klare Valgretsforslag, og saa vil Tiden være moden til Landstingets Opløsning, og det vil sikkert ogsaa have stor Betydning for Ordningen af de militære Forhold her i Landet. Jeg siger: Skal Ministeriet styrke sig dertil, og vil det fremme den almindelige demokratiske Udvikling, saa tror jeg, Betingelsen maa være,

at Ministeriet gaar ind i en saadan Politik med en anden Justitsminister end den nuværende.

Ellinger: Afgørelsen af dette Spørgsmaal: Den højtærede Justitsministers Forbliven paa sin Post, vil jo foregaa et andet Sted, det skal jeg derfor ikke komme ind paa. Naar jeg har indtegnet mig som Taler efter det ærede Medlem, som nylig havde Ordet, var det selvfølgelig, fordi jeg maatte være belavet paa, at det ærede Medlem vilde gendrive de Udtalelser, jeg forleden fremsatte vedrørende hans Kampmaade. Dette har imidlertid ikke fundet Sted, og det Grundlag, hvorpaa jeg havde bedt om Ordet, er for saa vidt faldet bort; men jeg ønsker dog at sige til det ærede Medlem, at den Omstændighed, at der gaar Rygter i Byen med Hensyn til den højtærede Justitsminister, og den Omstændighed, at visse ministerielle Afgørelser kunne give disse Rygter Næring, formindsker ikke de Krav, man her i Tinget maa stille til Procedurens Lødighed. Naar jeg siger „Proceduren“, ligger det i, at det ærede Medlem har sat Justitsministeren paa Anklagebænken, og det maa nu det ærede Medlem for min Skyld meget gerne gøre; det vedrører jo ikke i mindste Maade mig. Men det Krav, mener jeg, vi alle maa stille, det er, at naar derefter Proceduren tager fat, det da bliver en Dokumentations- og ikke en Insinuationsprocedure. Det er et Krav, der maa stilles, ikke særlig for Justitsministerens Skyld, men for hver enkelt Skyld, for hvert enkelt Partis Skyld, for Tingets Værdigheds Skyld.

Jeg maa maaske her tilføje, at naar der nu her paa denne Maade æskes saa at sige en Folkedom i Stedet for en juridisk Dom — der foreligger jo ikke et positivt Forslag om Nedsættelse af en Undersøgelseskommission —, haaber jeg, at man vil se — det er jo utvivlsomt, at den Procedure, det ærede Medlem har ført, udøver en ikke ringe Indflydelse —, at det er ganske naturligt, at man f. Eks. fra Højres Side er noget betænkelig ved Indførelsen af Nævninger, naar der er Tale om at æske en juridisk retfærdig Dom.

Naar jeg har taget Ordet for at besvare nogle Udtalelser af den højtærede Justitsminister i Gaar, kan jeg jo ikke undgaa at komme ind paa et Par Punkter af dem, det ærede Medlem ogsaa har omtalt; jeg har gjort dem til Genstand for Omtale tidligere; det skal ikke være mange Minutter. Den højtærede Justitsminister udtalte i Gaar, hvad der ogsaa nylig blev